

Bijna 10 jaren N.S.L.

Om wat op den kalender vooruit te loopen: op 19 December a.s. hoopt de Nederlandsche Smalfilmliga terug te kunnen zien op tien jaren vereenigingsleven in de Nederlandsche smalfilm-amateurwereld.

Verschillenden onder ons zullen zoo hun gedachten eens laten gaan over de groei en ontwikkeling gedurende deze jaren. Bij velen (vooral bij de ouderen) zal dan onwillekeurig de vraag rijzen: hoe ver hebben we het nu eigenlijk gebracht?

We voelen heel goed, wat in deze vraag ligt opgesloten. Het antwoord zou als volgt kunnen luiden: een heel eind, maar toch niet ver genoeg voor een organisatie als de Nederlandsche Smalfilmliga.

In verband hiermede komen mij de woorden in herinnering, die de heer Kneegt neerschreef in zijn artikel „Dankbare filmstof“, op blz. 153 van het Novembernummer 1940. Zoo terloops wordt opgemerkt: De kernoorzaak van den stilstand ligt, dat weten wij zeer goed, voor een groot deel op speciaal terrein....”

Als Algemeen Penningmeester wil ik gaarne trachten, voorzoover dit terrein ook mij aangaat, een en ander eens met U onder de loupe te nemen, in de hoop, dat het volgende de aandacht moge hebben van de afdeulingsbesturen en verder allen, die belangstellen in de bloei en een gestadigen vooruitgang onzer vereeniging.

Inderdaad, er is een stilstand. Er is reeds lang een stilstand, waarmede ik wil zeggen, dat deze niet uitsluitend zijn oorzaak vindt in de omstandigheden van het oogenblik.

1e. Reeds jaren lang is (de Indische afdeelingen daargelaten) in ons eigen land het aantal leden niet noemenswaard toegenomen. En dat nog wel in een

land als Nederland, waarin naast de Liga nog heel wat smalfilmers rondloopen, die geen lid zijn; ja, die zelfs van het bestaan daarvan in het geheel niet afweten. Hiertegen komt het gemoed van elk enthousiast ligalid in opstand. Kan er dan niet meer bekendheid aan onze vereeniging gegeven worden? Natuurlijk. Maar dat kun je nu eenmaal niet doen zonder kosten te maken. En nu komt het traditioneele bijltje, waarmede het Hoofdbestuur al sedert jaren gehakt heeft, weer ter tafel: werft meer leden, dan kunnen wij ook meer voor U doen.

Zoo stond in het résumé van het behandelde op de Gemeenschappelijke afdeulings-bestuursvergadering te Utrecht op 23 November 1935 o.a. woordelijk: „Discussie ontstond over het punt uitbreiding van het ledental, iets dat ons allen voortdurend bezig houdt en zorgen baart!“ En verder: „Hoe dan ook, uitbreiding — en liefst belangrijke — van het ledental is voor ons zeer gewenscht en noodig, willen wij qua vereeniging meer representief kunnen optreden en ook meer voor onze leden kunnen doen“. (De afdeulingssecretarissen moeten dit verslag nog maar eens opslaan).

Het streven van het H.B.: meer leden, meer contributie, dus ook meer baten, waardoor zij in staat gesteld zou worden meer activiteit naar buiten aan den dag te leggen, heeft echter nog steeds niet tot het gewenschte doel, het vormen van een kasreserve, geleid. Integendeel, wij zijn gedwongen de grootste zuinigheid te betrachten. Al onze plannen en goede voornemens, die wij met plezier belangeloos ten uitvoer zouden willen brengen, worden vrijdeld door gebrek aan kasmiddelen.

2e. Tegenover een totaal aan ontvangsten van contributies, dat vrijwel elk jaar constant blijft (behalve natuurlijk

het afgelopen jaar) staat een steeds groeiend bedrag aan uitgaven. Het zwaarst drukt op de algemeene kas het orgaan. In 1938 bedroegen de kosten van „Het Veerwerk” 60% van de totale uitgaven. Sedert dien is dit opgelopen tot 76% (1940). Het lijkt bijna of de „Veerwerk”bijdrage te hoog is. Dat deze zonder eenig bezwaar nog kan stijgen tot f3.— leest men uit het volgende stuk van een afdelingspenningmeester! Men moet die n.l. niet rekenen van de Hoofdbestuursbijdragen, maar van de

afdeulingscontributie. Dan is ze slechts 20%. Het behoeft geen betoog, dat hierdoor andere uitgaven in het gedrang komen. Op Secretariaat, Nat. Filmwedstrijd, drukwerk e.a. moet danig beknipt worden. De steeds stijgende kosten van „Het Veerwerk” vinden hun oorzaak in verhooging van de papierprijzen, drukkosten, omzetbelasting, enz.

Het volgende eenvoudige staatje geeft U misschien eenig inzicht in de verhouding tusschen ontvangsten en uitgaven, zooals die op het oogenblik zijn:

		per lid:		
Ontvangsten:			Uitgaven:	
Afdeulingsbijdrage	f2.50	„Veerwerk”abonnement		f2.—
		alle overige uitgaven:		
		Secretariaat)	
		Congreskosten)	
		Nat. Filmwedstrijd)	
		Propaganda)	f0.50
		Drukwerk)	
		Onkosten Penningmeester)	
		Diversen, enz., enz.)	
	<hr/> f2.50			<hr/> f2.50

Thans staat voor 1941 wederom een nieuwe onvermijdelijke verhoging van den abonnementsprijs voor de deur. De geachte lezer gelieve dan zelf eens na te gaan wat er dan in de algemeene kas overblijft ten bate van de andere ligazaken!

Het is dus hoog noodig, dat wij het schuitje, waarin wij al zoo lang varen, een andere koers geven, en wel zoodanig, dat en de kwestie „Veerwerk” en het propagandavraagstuk tot een oplossing wordt gebracht.

Hier is maar één uitweg: aanmerkelijke verhoging van de afdeulingsbijdrage. Dit zal ongetwijfeld hier of daar op bezwaren stuiten. Maar die zijn er juist om uit den weg geruimd te worden.

Er zullen afdelingen zijn, waar men deze regeling alleen zal kunnen doorvoeren, indien ook de contributie van

de leden wordt verhoogd. Nu komen wij juist tot de kern van de zaak! In dergelijke gevallen is het bewijs geleverd, dat de lidmaatschapscontributie te laag is. Men is daardoor noch in staat in eigen rayon iets te doen om de aandacht op het smalfilmamateurisme te vestigen, noch bovendien de Alg. kas te steunen.

Van te voren weet ik, dat men mij zal tegenwerpen: contributieverhoging leidt tot verlies van leden, enz. Voor zoover het zwakke afdelingen betreft, kan ik mij zulks indenken. Overigens zal men in een niet noodlijdende afdeling een contributieverhoging moeten kunnen toepassen, ook al gaat dit dan gepaard met een verlies van eenige leden. Het gaat tenslotte om het algemeen belang van de Liga en hiervan moet men toch ook ieder lid kunnen overtuigen.

Inderdaad komt het maar al te vaak

voor, dat leden honderden guldens uitgeven aan toestellen en films, doch opkomen tegen een uitgave van slechts enkele luttele guldens meer per jaar aan contributie, waarvan zij uiteindelijk toch zelf het profijt trekken. Maar dat zijn niet de ware amateurs, die onze Liga een warm hart toedragen.

Met het voorgaande hoop ik één der vitale punten belicht te hebben en dat

dit aanleiding mag geven tot een daadwerkelijke herziening van de afdelingsbijdragen aan de Alg. kas. De verwezenlijking komt allen ten goede.

Afdeulingsbesturen, zet daarom Uw beste beentje voor! Juist nu, want het is werkelijk noodig!

J. L. CLEMENT.